

NOODOPVANG

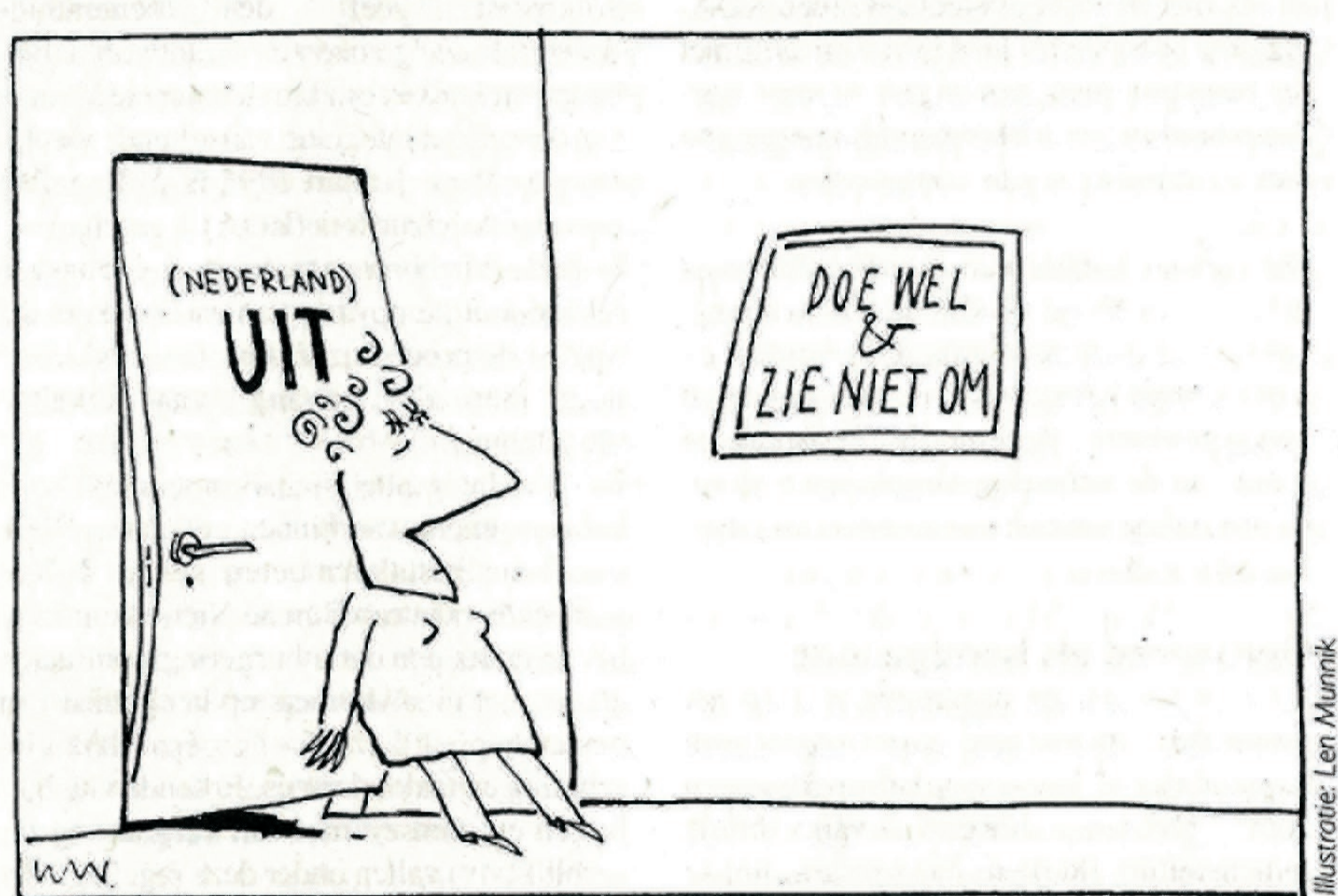
2000

DE NIEUWE VREEMDELINGENWET

Nieuwe Vreemdelingenwet 2000

Aantal zwervende asielzoekers zal explosief toenemen

Een groot knelpunt van het nieuwe beleid is dat een afgewezen asielzoeker binnen vier weken na een negatieve uitspraak van de rechter het land moet verlaten. Veelal is het ondoenlijk om binnen deze termijn aan de benodigde reisdocumenten te komen omdat de ambassades van de landen van herkomst hier niet aan meewerken. Na deze 4 weken wordt men echter zonder pardon op straat gezet en is men overgeleverd aan een bestaan in de illegaliteit.

GEMEENTEN KOMEN OP VOOR ASIELZOEKERS

Vele gemeenten verzetten zich tegen het op straat zetten van vluchtelingen. Afgewezen asielzoekers vinden op deze wijze een bondgenoot in de lokale bestuurders, die hun verantwoordelijkheid nemen voor zieke en dakloze asielzoekers. Zo worden dakloze asielzoekers tijdelijk gehuisvest om in de tussentijd naar nieuwe perspectieven te zoeken.

“De staten die partij zijn erkennen het recht van ieder kind op een levensstandaard, die toereikend is voor de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke en maatschappelijke ontwikkeling van het kind.”

(Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, IVRK, art. 27, lid 1)

Ten aanzien van een asielzoeker die in Nederland verblijft, maar aantoonbaar via een ander Europees land naar Nederland is gereisd, legt de overheid een claim bij het betreffende Europese land. Het andere Europese land bekijkt of het deze claim kan accepteren, en zo ja dan wordt de asielzoeker overgedragen aan het andere Europese land. De behandeling van deze ‘Dublin-claim’ duurt echter vaak enkele maanden. Gedurende deze tijd krijgt de ‘Dublinclaimant’ geen opvang noch mag hij werken. Van december 1998 t/m het jaar 2000 vangt INLIA 1000 Dublinclaimanten op.

1998

DE KOPPELINGSWET

Nieuwsblad van het Noorden 21.02.2001

Het draagvlak van de gemeenten voor het Rijksbeleid begint af te brokkelen: bij de uitvoering van het op-straat-zet-beleid worden zij door de samenleving aangesproken op humanitair schrijnende situaties. Verder zorgt de toename van vreemdelingen op straat voor problemen i. h. k. van de openbare orde: ‘De rijksoverheid kiepert haar probleem over de heg van de gemeenten’. (directieraad van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, VNG).

Medisch netwerk voor zieke illegalen

Door de invoering van de Koppelingswet in 1998 wordt een grote groep asielzoekers die in een vervolgproucedure zit de toegang tot alle overheidsvoorzieningen ontzegd waaronder medische zorg. Wel wordt er een ‘Koppelingsfonds’ opgericht voor dekking van de kosten van de meest essentiële gezondheidszorg. INLIA richt in samenwerking met de GGD Groningen en Geové een medisch netwerk op ter informatie van de betrokken artsen en ter administratie van de middelen uit het Koppelingsfonds. Dit Groninger model wordt door andere overheden in het land overgenomen.

‘We signaleren met elkaar dat het zo niet langer kan. Officieel is het voor een arts een schizofrene situatie om illegalen te helpen. Zo mogen ze door de Koppelingswet geen vluchteling zonder papieren helpen. Aan de andere kant mogen ze geen mens weigeren die medische zorg nodig heeft. De oprichting van verschillende netwerken is dan ook van groot belang om mensen die in niemandsland zitten te helpen.’

John van Tilborg, directeur INLIA

2000

PROJECT NOODOPVANG

DAKLOZE ASIELZOEKERS

In 2000 ontwikkelt INLIA een model voor de noodopvang van dakloze asielzoekers waarbij maatschappelijke en kerkelijke organisaties samenwerken met de gemeentelijke overheden. In 2001 wordt de Stichting Noodhulp Dakloze Vreemdelingen Groningen opgericht, die met subsidies van de gemeente Groningen draait. Dit initiatief krijgt veel aandacht in de pers en vindt onder advies en begeleiding van INLIA navolging in het hele land. Het besloten overleg met gemeenten over de noodopvang en de opstelling van de gemeenten jegens de Rijksoverheid groeit uit tot het Landelijk Overleg Gemeentebesturen inzake Opvang- en Terugkeerbeleid (LOGO). Het LOGO bestaat heden uit een verband van ruim 110 Nederlandse gemeenten.

Door INLIA en LOGO gehanteerde criteria:

- rechtmatig verblijf in Nederland of
- actief en controleerbaar meewerken aan terugkeer of
- schrijnende omstandigheden (ter beoordeling gemeente)

2005

LOGO & RAPPORT

DE REKENING

De LOGO gemeenten schrijven met behulp van INLIA een rapport, getiteld ‘De Rekening’, over de problemen waar zij tegen aanlopen en die de grond vormen voor het bieden van noodopvang. 113 gemeenten en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten ondertekenen het rapport. Een aantal kernpunten uit ‘De Rekening’:

- geen opvang rechtmatig verblijvenden
- onvoldoende facilitering bij terugkeer
- handhaven 28-dagentermijn bevordert de terugkeer niet
- beëindiging leefgeld ex-ama’s heeft ernstige maatschappelijke gevolgen
- gezinnen worden nog steeds gescheiden uitgezet

2005

IDENTITEITSKAARTEN

In 2005 brengt INLIA legitimatiebewijzen uit voor asielzoekers zonder verblijfs- of identiteitsdocumenten. Vreemdelingen met deze documenten worden door de politie niet in vreemdelingenbewaring genomen om hun identiteit te achterhalen.

2005 - 2008

NOODOPVANG

MARIËNHOLM

Van 2005 tot 2008 heeft INLIA haar eigen noodopvang in Klooster Mariënholm in Groningen

MEER DAN 100 GEMEENTEN WERKEN SAMEN MET INLIA IN LOGO-VERBAND
113 GEMEENTEN TEKENEN DE REKENING

INLIA

partner of churches, partner of municipalities, partner of refugees,
partner of people